

Nedjelja 08.01.2017.	08,00 09,30 11,00	KRŠTENJE GOSPODINOVO	+ Desa i Ivo Pipunić i iz ob. Pipunić i Štrkalj + Ana , Tomo, Marija i iz ob. Vlainić Za narod
Ponedjeljak 09.01.2017.	18,00	Svagdan	Na nakanu
Utorak 10.01.2017.	18,00	Svagdan	+ Đuro Ciprić
Srijeda 11.01.2017.	18,00	Svagdan	+ Ivan Brdar i iz ob. Brdar i Konjević
Četvrtak 12.01.2017.	18,00	Svagdan	+ Ivan Mussiov
Petak 13.01.2017.	18,00	Svagdan	
Subota 14.01.2017.	18,00	Svagdan	Na nakanu
Nedjelja 15.01.2017.	08,00 09,30 11,00	Druga nedjelja kroz godinu	+ Štefanija i Franjo Zornjak +Slavko Berić Za narod

Čišćenje crkve Jug: BRANISLAVA RADOŠIĆ, BLAŽENKA JURIĆ, ŠTEFICA PEJAKOVIĆ, MATEA VONIĆ, JOZEFINA BARIŠIĆ, ANDREA JURIĆ

Čišćenje crkve Ljupina: BLAŽA ILIĆ, SANJA MATKOVIĆ, DANIJELA JURIĆ, ANKICA BOŠNJAK

- Subota: Nema susreta ministranat, Susret mladih nakon svete mise u župnom stanu

- raskičivanje borova na jugu u ponedjeljak u 10,00 sati (muški, traktor i prikolica za odvesti borove)

STATISTIKA ŽUPE 2017.

KRŠTENIH: 52 djece; od toga 5 s prebivalištem izvan Župe, te 22 romske djece

VJENČANIH: 14 parova; od toga 3 para ostala su živjeti na području Župe

UMRLI: 64 osobe; od toga 5 s orebivalištem izvan Župe.

ŽIRO RAČUNI Župe Kraljice sv. Krunice, Nova Gradiška-Jug

Kunski: Zagreb, banka: 2360000-1101588094

Devizni: ZABA HR 2X: 2500-01305654-000 IBAN: HR1923600001101588094 (2100194397)

Izdaje: Požeška biskupija, Župa Kraljice sv. Krunice / Ul. Kralja Zvonimira 106;

35 400 Nova Gradiška tel/fax: 00385 / 035 351274; www.zupa-kraljicekrunice.hr

Odgovara: Ivan Štivičić, upravitelj Župe / mob: 099 6837526 / E-mail: stivicic84@net.hr /

Uređuje: Vjeroučiteljica Ksenija Savi, magistra teologije /e-mail: kstipanc@net.hr

kontakt@zupa-kraljicekrunice.hr

Listić izlazi svake nedjelje / Listić je besplatan / Naklada 700 primjeraka

ĐAKOVO-Žene, ohrabrite svoju dušu!

Kada ste posljednji put posvetile vrijeme samo svojoj duši?

Vrijeme da se saberete, da razmislite o svojem životu i to sve u tišini i miru. Zvuči kao luksuz, nemoguća misija, zar ne?

Dom duhovne pomoći Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu organizira trodnevne duhovne vježbe za žene.

To su dani mira, molitve, šutnje, razmatranja i susreta s Bogom.

Od 13. do 15. siječnja 2017. duhovne vježbe za žene (udane i neudane, majke i udovice). Voditeljica je s. Rastislava Ralbovsky, sestra Sv. Križa u Đakovu.

Duhovne vježbe održavaju se u kući „Betanija“,
na adresi Kralja Tomislava 29,

a počinju u petak u 16 sati i završavaju u nedjelju u 15 sati. Potrebna je prethodna prijava radi smještaja.

Sve informacije mogu se dobiti telefonom (031/811-794;

099/ 59-97-552 – gđa Marija Mihaljević;

031/801-262 – Dom duhovne pomoći),

e-mailom rastislava.ralbovsky@gmail.com ili putem web-stranice

www.sestre-sv-kriza.hr.

Nadamo se da će obiteljska i župska zajednica ohrabriti žene da učine nešto za svoju dušu.

Ksenija Savi, vjeroučiteljica

IZ ŽUPNOG LISTA; *Zvona *župne obavijesti

SLAVA GLASU NEBESKOM – TRADICIJSKI OBRT ZAOGRNUT DUHOM

„Saznaj tajnu ljubavi, riješit ćeš tajnu smrti i vjerovati da je život vječan“
(zapis na velikom zvonu Mauzoleja u Cavtatu – posveta Ivana Meštrovića
naručiteljici Mariji Račić)

Zvono!

*Što uopće znademo o crkvenom zvonu izuzev onih najosnovnijih činjenica da se njegovom zvonjavom vjernici pozivaju na molitvu, te se shodno tome označava i doba dana, vrijeme, ura; dnevni, godišnji i životni ciklusi i događaji u životu puka.

*Mnogima je poznata i činjenica da je pjesma zvona gotovo zanijemjela tijekom Prvog svjetskog rata bivajući nadjačavana paljbom teških topova načinjenih, da apsurd bude veći, upravo njihovim topljenjem, neposredno pošto bijahu rekvirirana.

*Nekoliko općenitih podataka o zvonu:

Proces izrade zvona bez svake sumnje u sebi baštini tisućljetno iskustvo vrhunskih majstora i kao takvo predstavlja tajnu koju je majstor zvonoljevač ostavljao svojim nasljednicima kao najveće blago i najdragocjeniju baštinu. Ne čudi stoga da je neupućena većina oduvijek ovo zanimanje, a recimo i – umjetnost, smatrala pravim čudotvorstvom!

*Štoviše odmakom u povijest pronalazimo svjedočanstva kako su zvona u XII. st. – koja su uostalom poznavali i prapovijesno doba i stare civilizacije i narodi poput Asiraca, Hebreja, Grka i Rimljana, a predano unutar samostanskih zidina sve do konca X. st. zadržavali redovnici – doživjela svoj vrhunac.

*Tada ih osim osebujnog likovnog i tekstualnog uresa posebice odlikuje zvučna istančanost. Poradi svega toga zvonoljevačima se u srednjem vijeku ukazivala velika počast te su nerijetko činili kraljevo društvo i bivali smješteni uz samog vladara.

*Ponekad se međutim ne možemo oteti dojmu da su zvonoljevači povlašten i visoki društveni ugled stekli ponajprije poradi svoje istančane snalažljivosti i lukavstva. Upravo na njima zasnivaju se bajkovite priče o „srebrnim zvonima“, raširene u brojnim narodnim predajama i vjerovanjima.

Zanimljivi su napisi u starim kronikama, te priče i pučka vjerovanja, po kojima svijetli i čisti zvuk mnogih zvona potječe od velike količine srebra koja je dodavana zvonovini u peći za taljenje. Prema njima nekoć su ugledni ljudi, iz pobožnosti i pijeteta prema zvonu, u rastaljenu zvonovinu dobrovoljno bacali mnogo zlata i srebra. Donatori bi bili pozivani da doneseno srebro vlastoručno ubace kroz otvor u peći.

***Lukavi ljevači** iskoristili su, naime, predrasudu nestručnjaka o srebru koje daje pravi zvuk zvonu, te učinili sve predradnje kako bi srebro palo izravno u vatru, a ne u rastopljenu leguru za lijevanje zvona. Ono bi se u vatri jednostavno rastopilo i slilo u pepeo. Po razilasku znatizeljne publike, i pošto se peć rashladila, zvonaru-ljevaču preostalo je tek da iz pepela odvoji rastopljeno srebro i potom ga dobro pospremi, pridodavši vrijednost ranije stvorenoj srebrnoj zalih!

***Pisari i crtači prvih uresa** na zvonima bili su svećenici, a pošto je ručno urezivanje natpisa na kalupu zvona zamijenjeno drvenim i mesinganim slovima taj posao preuzimaju kipari i slikari. Međutim, ne izostaju niti primjeri koji ukazuju da su natpise na zvonima ponekad ispisivali i sami ljevači zvona, jednostrano obrazovani, što za posljedicu ima ispremiješane i konfuzne latinske natpise – prave enigme koje su

odgonetači uzalud nastojali razbistriti. Pored liturgijskog sadržaja zvona su nerijetko sadržavala datum lijevanja te ime ljevača zvona.

* U srednjem vijeku na zvonima se pored toga nerijetko javljaju i krsna imena zvona, a na skromnijem mjestu našlo bi se i **ime osobe** koja je bila pokrovitelj izrade. S vremenom ispisi se na zvonima umnažaju i nerijetko uključuju nabranje svih osoba, crkvenih i svjetovnih, koje su na bilo koji način vezane uz zvono. Dakako ne izostaju niti **pohvale za kumove zvona**. Tek od XIV. st. počinju se, uz natpise na latinskom jeziku, pojavljivati i oni na jezicima onih naroda koje pozivaju na obred.

*Pored pisanih sadržaja zvona su još od najstarijih vremena čuvala prostor i za poneki ukras. Rubovi su zvona tako nerijetko bili ukrašavani frizovima ljljana ili ruža, različitim pečatima i grbovima crkvenih velikodostojnika i sl. **Upravo takvi pečati ili grbovi ponekad predstavljaju putokaze pri određivanju starosti nedatiranih zvona.**

*Ponekad, primjerice kao dugo u XIX. st. u Varešu, crkveno je zvono služilo mjerenju i poimanju vremena budući svaka kuća **nije imala ure**. Kad bi se oglasilo narod bi govorio: „**Slava glasu nebeskom**“.

*Sukladno liturgijskim propisima posvećenje zvona pripada službi biskupa, izuzev u samostanima gdje ih mogu posvećivati njihovi opati. Od VIII. st. kada crkveni zvonici umnažaju broj svojih zvona javlja se potreba njihova razlikovanja te im se nadijevaju različita imena, mahom prema svojim darovateljima i zaštitnicima, a kasnije ne izostaju niti ona ženska.

*Pored imenske osobnosti zvona možemo lučiti **također s obzirom na povod njihova oglašavanja**. Tako primjerice postoje: nedjeljna zvona, svečana zvona, počasna zvona, satna zvona ili zvona za molitvu, mrtvačka zvona, nevremenska zvona i gladna zvona! Samostanska su pak zvona u gradovima, uz ona na župnim crkvama bila prije svega statusni simbol, stvar ugleda.

*Konačno, zvona možemo razlikovati s obzirom na **njihovu veličinu**. Postoje tako ona sićušnih, srednjih, velikih, pa i divovskih dimenzija. Zvona što danas zvone u crkvi sv. Petra u Rimu teška su primjerice 14 tona, u zvonici katedrale u Kölnu čak 25 tona, a najveće zvono ikad načinjeno na svijetu jest ono u Car kolokol u Moskvi, teško 198 tona.

Zvonoljevački obrt u nas

Grad Zagreb upoznao se sa zvonoljevačkim obrtom u XI. st. po utemeljenju Zagrebačke biskupije. Budući da je prijevoz velikih i teških zvona u to vrijeme predstavljao veliki problem, zvonoljevači su putovali od grada do grada, od sela do sela te u neposrednoj blizini crkve improvizirali peć za topljenje i uz samu crkvu izrađivali zvona.

Najstarije zvono u Hrvatskoj nađeno je u moru između Silbe i Premude kraj Gornjega grebena, a izradili su ga g. 1266. zvonoljevači Jacopo i Andreotto Pisano (čuva se u Gradskom muzeju u Šibeniku).

Zvono u Supetarskoj dragi na otoku Rabu datirano je 1299. g.

Među najstarijim je zvonima i zvono župne crkve u Sovinjaku u Istri u Bužeštini, što ga je izlio majstor Manfredin 1317. g., te ono u Omišlju, ljevača Jacobusa de Venetiisa, iz 1327. g.

U Arheološkom muzeju u Zadru očuvano je zvono koje je 1328. g. izlio Belo zajedno s majstorom Vivencijem za franjevačku crkvu u Zadru.

Očuvano je i veliko zvono župne crkve u Ledenicama u Hrvatskom primorju, koje je 1471. g. izlio majstor Benedikt Dubrovčanin.

Čuveni ljevač zvona i topova bio je Ivan Krstitelj Rabljanin; očuvan je niz njegovih zvona, od kojih je osobito veliko ono za gradski sat u Dubrovniku iz 1506. g., urešeno renesansnim dekorativnim motivima i likovima. Poslije Drugog svjetskog rata vlasti komunističkog sistema iz „naprednih“ ideoloških pobuda žele ugasisi zvonoljevački zanat. Iako brišu naziv zvonoljevaonica, zamijenivši ga onim ljevaonica umjetnina, samu izradu zvona nisu mogli osujetiti.

Zvona je u Zagrebu nastavljalju se lijevati i Zvonoljevaonici je 1994. g. od Hrvatske obrtničke komore dodijeljen joj je Status umjetničkog zanata. Radionica Josipa Tržeca izradila je do sada preko 500 zvona koja odjekuju diljem Hrvatske te Bosne i Hercegovine. priredila: mr. sc. Sanja Grkovi